

רית תל אביב, עסק בעניני ציבור, שימש יושב ראש וסגן יושב ראש בעוד חצי תריסר ארגונים ציוניים-צבוריים-מסחריים. יום אחד קבע, כי כל אלה אינם שונים שמיעה טובה של בשר ודם אחד. הוא לא חשב על שמיעה מוסיקלית אבסולוטית, הוא חשב על שמיעה סתם.

יום אחד חש סוקטלי כי הוא סובל מליקוי קל בשמיעה, הלך לרופאים, נתנו לו עצות, הרכיבו לו מכשיר באוזן השמאלית. תוך כני מחלה התמחה החולה, המסוגל היוכ לתת עצות טובות, הרואות לכל כבדי שמיעה. הוא התעניין בשאלה בא מריקה, בשווייץ, באנגליה, קרא ספרים, רכש מכשירים, בקיצור — יהודה סוקטלי, כיום, הוא לא רק איש עסקי ביטוח גדול לים, אלא גם מעין אנציקלופדיה ותחנת התעצויות בכל דבר, הגומע לשמיעה לקר יח ותקינה.

בשבוע שעבר פירסם סוקטלי בעתונים מודעה למעונינים על כנס כבדי השמיעה. באותו ערב באו המעונינים בהמוניהם; עם מכשירי שמיעה ובלעדיהם. הם דנו בי עניני כבדי השמיעה, בחרו ועד, מתאו כף ליוזם, שנבחר יושב-ראש. מסתבר, כי לכי כבדי שמיעה יש בעיות רבות, שאין הקהל בדרך כלל יודע עליהן הרבה.

מוזכרים להאזין לזודת. כבדי השמיעה הם כמו קצרי ראייה. המכשיר המגביר את השמיעה משמש משקפיים לסובל מליקוי שמיעה. אלא שזה עולה יותר ביקר, לא כל אדם יכול לרכוש אותו. לעומת זה, טוב מצבו של הסובל מליקוי שמיעה מזה הסובל בעיניו; על ידי שימוש מתמיד במכשיר אופטלי להחזיר לרבים מבין כבדי השמיעה את החוש הזה.

בארץ יש כעשרת אלפים כבדי שמיעה, הזקוקים להדרכה ורבים גם לסייע. האגודה שנוסדה עתה מבקשת לבוא לעזרתם. היא תקים מרפאה להתייעצות, לביא מכשירי רים, תדאג לשמיעתם הטובה של כל המתקשים. "אדם שלא סבל בעצמו מליקוי בשמיעה, לא יבין לרחושו של כבד השמיעה" — אומר סוקטלי. הוא עצמו, שרכש לו במשך השנים האחרונות כמה מכשירים, משתמש בכזוה בגודל והבולט שבניהם. וזאת מפני שנוכח לדעת, כי רבים מאד מתענינים בשאלה, ולמראה המכשיר עוצרים אותו ברחוב, כדי לשאול עצה. על כן הוא נושא את המכשיר הגדול ביותר, הבולט ביותר.

כך נוצרה בימים אלה ליגה — ארגון חדש, שהיא בלתי פסלגתית בהחלט. אפשר לומר: בדיוק ההיפך מזה — כאן התארי גנו אנשים, המבקשים לשמוע את דברי הזולת...

ה א ר ז

אהבה אפלטונית

...ראה בחצר מספר תרנגולות המקרקרות ומסתובבות סביב הלול בו היו כלואים תרנגולים מרהיבי עין באפיים. (הארץ)

רותי גיל, ת"א

סלסול תמידי

ראיתי מקרוב בסבלם של אנשים שצי מותיהם מרוסקות. (דבר) ברוך פלוטניצקי, תל עמל

יאוש הדיכודי

(מודעה: התאבדות בת' הקולנוע בא"י. (חרות) ..

פריולטריון שמן

השיטה: עריכת ועידת מפ"ם, שהבחר רות לקראתה תוכנה, לדעת השוטן הצ"ע, את יתרונו המספרי. (העולם הזה)

שולמית שמואלי, ת"א

דוקה בשבת!

שבת, כ"ג באדר ב', 31.351 : 13.30 — חדשות. 13.45 — סריקה זנות. (בתוכי-נית השידורים של קול ישראל בדבר).

הלל יעקובסון, ת"א

בתיאבון

בדברו על ההפגנה המקבילה בלוח, טען מר טובי, שהמטרה בלוח שיסעה כלבים נגד המפגינים. (הארץ)

יעקב שקל, ת"א

אבים — הוא הבריא לפתע, משתי הדלקות גם יחד. חולה רגיל בחלותו, אין דעתו נחה עליו, אבל בהבריאו אין המחלה מענינת אותו. לא כן הרופא; ד"ר קרמר החל לחפש את הסיבה: הוא רצה לדעת למה הבריא. כך עלה במוחו לראשונה הרעיון, כי התרכיב נגד הטיפוס פעל כאמצעי ריזיקלי נגד דלקת המעי העיוור וכיס המרה. הוא המשיך לחקור וקבע, כי התרכיב נגד הטיפוס, שבו השתמש, הכיל כמות של חידיק קולי. מכאן הסיק, כי הואיל וחידיק הקולי ניצח את מחלת המעי העיוור וכיס המרה, סימן כי הוא גורם לשתי המחלות.

השבוע, מקץ 28 שנים, פירסם ד"ר גוטליב קרמר (כיום תושב תל אביב 15 שנה, מי שהיה מנהל שרתי הבריאות של עיריית תל אביב, עד לפני שנה מנהל המחלקה הסטטיסטית הרפואית של בתי החולים הדסה) את סיכום מחקרו: תגלית מהפכנית בשיטת ריפוי דלקת המעי העיוור וכיס המרה על ידי תרכיב (במקום גיר תוח). יתר על כן — זוהי החשוב ביותר בתגלית — על ידי גילוי גורם דלקת המעי העיוור ודלקת כיס המרה (שתי מחלות נפרדות ביותר), אפשר לערוך חיסון המוני ע"י הרכבה, כדוגמת החיסון נגד מחלות אחרות (אבעבועות וכדומה).

סיכום עבודתו המדעית של ד"ר קרמר 5000 מקרים של התחלואה, שבהם טיפל במו ידיו (85 של המעי העיוור ו-415 מקרים של דלקת כיס המרה ואבני כיס המרה): התוצאות בכל המקרים היו מזהירות. שנים על שנים עמל הרופא על אמצאותו, אך לא רצה לפרסמה, עד שלא יבטיח את עצמו במספר ניכר של מקרים בעלי גוונים קליניים שונים.

לנסיון: האשה. בכל מקרה של התקפה חריפה של המעי העיוור, יש לנתח את החולה תוך כדי 48 השעות הראשונות. זהו הכלל המקובל ברפואה, גם ד"ר קרמר מחייבו. אולם במקרה שהניתוח לא נעשה בשתי היממות הראשונות של הדלקת, מציע הממציא להשתמש בתרכיב (בצורת גלולות), העשוי מחידיקי קולי, שאפשר לייצר על גולה במעבדות בישראל. מפאת האחריות הרבה הרובצת על רופא במקרה שהוא מוועק לחולה בצורה חריפה, לא טיפל ד"ר קרמר בחולים על ידי התרכיב במקרים. שהיו כבר בשלב הראשון של הדלקת אולם כאשר חלתה אשתו של הרופא, דחה את האפשרות של ניתוח, ריטאה לחלוטין

יהודה מ. טוקמלי, חרשים, בני כל המפלגות

על ידי התרכיב. כך כוללים 500 הנסיונות המוצלחים של השנה החדשה את היממות עצמו ואת אשתו.

הסיכום של תגלית זו הוא: חידיק קולי הוא הגורם לדלקת המעי העיוור. מכאן חודר, ברוב המקרים, החידיק לכיס המרה, גורם לדלקת. להתהוות האבנים, הצד הקונסטרוקטיבי ביותר בתגלית זו, היא האפשרות של מניעה ע"י חיסון, העשוי ייה לחסל בעתיד את שתי המחלות, המפרידות לות כיום מאות אלפי קרבנות.

ארגונים

גדול יותר, בולט יותר

במשך עשר שנים ישב יהודה טוקטלי, איש הפינגטנים יפה-התואר, במועצת ע"י

העיקרי — גם אלה היו חתומים על ידי הרופא הצבאי. החקירה היתה מסועפת, התגלה בכמה כיוונים. בינתיים גילתה המשטרה, לדבריה, עבירה נוספת של הקצין המאוהב בסם הכחול: הוצאת כסף במרמה. הוא חתם על שקים לפקודת בנק אמריקאי בשם אשתו, טוענת המשטרה. "הכל כאן מסובך מאד", אמר החוקר, "צריך להרכיב את התיק קמעה קמעה". בינתיים החל להתברר משפטו של הקצין, שלא היה, לדברי המשטרה, רופא

יהודה (ג'ימי) ריפנר, סרן רופא, בלי כל תעודות

מימיו, ואלו הוא עצמו הועבר לטיפול רפואי, כדי שייגמל מהסמים.

חבר ספסר

מזה חרשים וסושה המלחמה בין מש"טרת תל-אביב וספסרי כרטיסי קולנוע. מאות חימושי פתע, עשרות מעצרים, חתימות של מאות כרטיסים, משפטים והע"נה — כל אלה היו חלק של המערכה. אך כל זה לא עזר בהרבה. המשטרה הגיעה למסקנה, כי הכנוסיה מאורגנת לא פחות מן המשטרה. יש לה שיטות משלה, תחבולות, הסחאה, יש לה קו פעולה, יש לה חוש בקורת לסרטים, שאינו מטעה אר-תה כמעט אף פעם. אך המשטרה לא אמר רה נואש והמשיכה במלחמתה. יום אחד, לפני כמה חרשים, נתפס ע"י שוטרים קרסיון — עובד באחד מבתי הקולנוע בעיר. זה היה חשוב מאד לבתי טרה, כי הדבר העלה את החשד, כי אנשים מבסנים שותפים לעסק. האיש הובא לדין, אך כלפי החוק לא היה הלז אלא מפקיע רגיל של מחירי כרטיסים. הוא נקנס ונש"לח הביתה. לא היו הוכחות, כי יש מקום להכללה. היה זה המקרה היחיד, בו נתפס עובד קולנוע במעשה כגון זה. ואולם חבר העובדים הודועו. העובדים בבתי הקולנוע לא יכלו להסתפק בקנס, שהוטל ע"י בית המשפט על חברם, בעל האתיקה המקצועית הירודה. הועד התכנס לשיבה ודן בענין החמור.

והנה הוחלט על גזר הדין כלפי ה"חבר. ההחלטה הועברה אליו בכתב: "המעשה היה מחפיר ומבייש". העונש: "זו התחשב שהחבר הוא בעל משפחה וכי זו לו הפעם הראשונה...". מחצית משכורתו לפרן אמהות עובדות, פרסום המסקנות, על חשבוננו, בעתון דבר.

רפואה

אור למעי העיוור

לפני 28 שנים, בורשה, בירת פולין, חלה רופא צעיר אחד בשם ד"ר גוטליב קרמר, שאך לפני שנים מספר גמר את חוק לימודיו בשווייץ. הרופא הצעיר החי לים, כי אכילת בשר טחון חי עלולה להביא שיסור ניכר בבריאות העם, ביקש לנסות את הדבר בעצמו, התוצאה: הוא חלה בדלקת המעי העיוור וכיס המרה. מאז סבל מהתקפות, שתי המחלות הפכו אצלו סבל מתמיד.

באותה שנה פרצה בורשה מגפת הטיפוס, הרופא קרמר החליט לבלוע מספר גלולות — תרכיב חיסון נגד המחלה. מה הופתע, כאשר כעבור כמה ימים פסקו הכי

שילם 100 לירות בלבד. על השובר היתה זו מכונת משא, ועל סמך האישור הזה השיג את ההלוואה והרחח הנקי היה — 600 לירות. משנתגלה הרבר, נשלח יונה שוב לבית הסוהר.

חוק ולא אהבה. השבוע, בשעה שהמשטרה ערכה סריקה אחר פרוצות ואלה החיים על החזקו, נתקלה חולית שוטריה-חרש בצעיר האלגנטי בעל הפנים

האצילים. היה זה במרכז העיר, באחת הדרי רות היפות של אותו בית, על אודותיו קיבלה המשטרה ידיעות, כי במקום נערך מכר וסחר בנשים. מסתבר, כי יונה הוא בעל אחד החדרים המרוהטים. בהרגישו, כי הביקור בביתו, בחצות הליל, איננו למטר רות אהבה אלא חוק, ינסה האיש שוב "להרגיע את הרוחות" באמירתו השקטה והמשכנעת: "זה בסדר, בחורים, פנה לשוטרים, אתם יכולים לעזוב את המקום. אני כבר בדקתי את הדבר". הבלשנים מהו: "מיהו האיש הזה הנותן הוראות? שמא מישוה שאינו מוכר, מישוה מהמטה?" הם התענינו לדעת, מה פירוש ההוראה הזאת. "אל תשאל שאלות, זה בסדר" — אמר יונה וטעה על שכמו של ראש הקבוצה. הסוף: יונה הועבר למעצר ויעמד עתה בדין על ספסרות בנשים ונטילה בלתי חוקית של סמכות רשמית, מבלי שיהיה רשאי לעשות כן...

הרופא נשלח לריפוי

רבים הכירוהו בשם "ג'ימי", תבבוהו בשל חוש ההומור שלו ומדיו: מדי סרן בצבא ההגנה לישראל, ביחידת השרות הרפואי, הוא היה מבקר לעתים תכופות בקפה ניצה ומקומות ציבוריים דומים, משוחח עם ידידים רבים, מספר על הרפת קאותיו, משפחתו העשירה, עסקיו.

ערב אחד פגש "ג'ימי" בחורה מאמריקה — תיירת צעירה חמוה, התאהב בה, נשאה לאשה כעבור שבועיים. גם האשה התאהבה בו ממבט ראשון. כעבור שבוע נתגרש הזוג לפני אותו רב. המכרים ידעו זאת ספק מסיפוריו, ספק מרכילות איש לא ידע את הסיבה.

יום אחד, בשבוע שעבר, הובא סרן "ג'ימי" יהודה ריפנר, בפני שופט שלום, כנאשם בשמונה פרטים, ביניהם: התעסקות ברפואה בלי רשיון, שימוש בתואר דוקטור, התזקת סמים משכרים (מורפיום), שימוש בום, זיוף מרשמי תרופות וכ"ו. לכבוד שהסביר הקצין התובע, בראי, לכבוד השופט מגורי, עסק הסרן במשך תקופה מסוימת ברפואה באחד מבתי החולים הצבאיים בארץ, מבלי שהיה מוסמך לכך.

הדבר נתגלה תוך כדי עבירה אחרת, המיוחסת אליו על ידי המשטרה: שימוש בסמים משכרים. הוא היה רושם מרשמי תרופות לחולים מדומים, חותם עליהן כרופא צבאי. עד אשר יום אחד, נתקל הרוקח המחזוי, שערך בדיקת מרשמים בבתי מר"קת, במספר תרכיבים מזויזים. מקץ כמה שבועות, נתקבלו עוד מרשמים מבתי מרקחת אחרים, שאף בהם היה המורפיום החומר